

فرهنگ داستان نویسان جهان

کتاب
شناسی
ادبیات
داستانی

داستان‌های انگلیسی فهرست

• یعقوب آژند

مک کولرز (Mc. Cullers) کارسون. ۱۹۶۷-۱۹۱۷ م.؛
 رمان نویس آمریکایی. متولد کلمبوس. از رمانهای اوست: تنها
 شکارچی، دل است (۱۹۴۰ م.) بازتابهایی در چشم طلایی
 (۱۹۴۱ م.) و غیره.
 مکوجون (Mc. Cutcheon)، جرج بار. ۱۹۲۸-
 ۱۸۶۶ م.؛ رمان نویس آمریکایی متولد لافایت در ایندیانا.
 سردبیر نشریه محلی ایندیانا بود. از رمانهای اوست:
 Beverly of Graustark (۱۹۰۱ م.)،
 A Fool and Mary Midthorne (۱۹۱۱ م.)
 His Money (۱۹۱۳ م.)
 The Prince of Graustark (۱۹۱۴ م.)
 The Merivals (۱۹۲۹ م.) و غیره.
 مک دونالد (Macdonald)، جرج. ۱۹۰۵-۱۸۲۴ م.؛
 رمان نویس و شاعر اسکاتلندی. کتابها و داستانهایی برای
 کودکان نوشت. از رمانهای اوست: بر پشت باد شمال و

مارتنس (Marrtens)، مارتن. (اسم مستعار او یوست
 ماریوس ویلم وان در پوتن شوارتس) ۱۹۱۵-۱۸۵۸ م.؛
 رمان نویس هلندی. به تحصیل حقوق در اوترخت پرداخت.
 رمانها و داستانهای واقع گرای خویش را به زبان انگلیسی
 نوشت. از آن جمله The sin of Joost Avelingh (۲ جلد،
 ۱۸۸۹ م.)، An old Maid's love (۳ جلد، ۱۸۹۱ م.) A
 Question of Taste (۱۸۹۱ م.)، God's Food (۳ جلد،
 ۱۸۹۲ م.)، A Greater Glory (۳ جلد، ۱۸۹۴ م.) My
 lady Nobody (۱۸۹۵ م.) Eve (۱۹۱۲ م.) و غیره.
 مکاولی (Macaulay)، رز. ۱۹۵۸-۱۸۸۱ م.؛
 رمان نویس انگلیسی. نویسنده رمانهای
 Potterism (۱۹۲۰ م.) Dangerous Ages (۱۹۲۱ م.)
 Told by an Idiot (۱۹۲۳ م.) I Would be Private (۱۹۳۷ م.)
 No Man's Wit (۱۹۴۰ م.) و غیره.

شاهزاده خانم و گابیلین، دیوید الگین برود (۱۸۶۳ م.) ؛
الک فارس (۱۸۶۵ م.)، رابرت فالكونر (۱۸۶۸ م.) و بانوی
انتخابی (۱۸۸۸ م.).

مک دونالد (Macdonald)، لوسی ماود. ۱۹۴۲-
۱۸۷۴ م.؛ رمان نویس کانادایی متولد جزیره پرنس ادوارد. از
داستانهای اوست: *Anne of Green Gables* (۱۹۰۹ م.)،
Anne of Ingleside، *Anne of Avonlea*

مکداول (Mc Dowell)، فرانکلین دیوی. ۱۹۶۵-
۱۸۸۸ م.؛ رمان نویس کانادایی. نویسنده رمانس *The
Champlain Road* (۱۹۴۰ م.) که نخستین جایزه سالانه ادبی
دولتی را ربود.

مکداول (Mc. Dowel)، کاترین شرود (با اسم مستعار
شرودبانر). ۱۸۸۳-۱۸۴۹ م.؛ داستان نویس آمریکایی متولد
هولی اسپرینگز. داستانهای درباره حیات و شخصیت‌های جنوب
آمریکا نوشت.

مک ایوی (Mc Evoy) جوزف پاتریک. ۱۹۵۸-
۱۸۹۵ م.؛ داستان نویس آمریکایی متولد نیویورک سیتی. از
آثار اوست: *Show Girl* (۱۹۲۸ م.)، *دنی و دام کلاک*
(۱۹۳۰ م.).

مک گیل (Mac. Gill) پاتریک. ۱۸۹۰ م.؛ رمان نویس
ایرلندی. در جنگ اول جهانی شرکت جست (۱۸-۱۹۱۴ م.).
داستانهای زیر را نوشت: *Children of the Dread*،
The Great Push، *The Rat-Pit*، *End* و غیره.

مک گرث (Mac. Grath)، هارولد. ۱۹۳۲-۱۸۷۱ م.؛
داستان نویس آمریکایی متولد سیراکوز. نویسنده داستانهای
ماجراجویانه و رمانس از قبیل: *Arms and the Woman*
(۱۸۹۰ م.)، *قلبها و ماسک‌ها* (۱۹۰۵ م.)، *قالی بغداد*
(۱۹۱۱ م.)، *Deuces Wild* (۱۹۱۳ م.)، *تیفون زرد*
(۱۹۱۹ م.)، *سنگ سبز* (۱۹۲۴ م.) و غیره.

ماکه (Macha)، کارل هینک. ۱۸۳۶-۱۸۱۰ م.؛
رمان نویس و شاعر چک. نماینده ادبیات رمانتیک چک.

ماکن (machen)، آرتور. ۱۹۴۷-۱۸۶۳ م.؛ رمان نویس
انگلیسی. از آثار اوست: *الوسینیا*، *کالبدشکافی تنباکو*،
تاریخچه کلمندی، *تپه رؤیاها*، *دکتر استینگس*، *سگ و مرغابی*
و بچه‌های استخر و غیره.

مکی (Mac-kay)، ایزابل اکلستون. ۱۹۲۸-۱۸۷۵ م.؛
رمان نویس و شاعر کانادایی. از سال ۱۹۰۹ م. در کلمبیا
انگلستان مقیم شد و داستانهای متعددی نوشت.

مکنا (Mc. Kenna)، استفن. ۱۹۶۷-۱۸۸۸ م.؛
رمان نویس انگلیسی. از رمانهای اوست: *The Reluctant
lover* (۱۹۱۲ م.)، *سونیا* (۱۹۱۷ م.)، *تربیت اریک لین*
(۱۹۲۱ م.)، *داستانهای دمیسه و انتقام* (۱۹۲۴ م.)،
پایان خوش (۱۹۲۹ م.)، *خواست جادویی* (۱۹۳۴ م.)،
زندگی برای زندگی (۱۹۳۹ م.).

مکنزی (Mackenzie)، سر کامپتن. ۱۹۷۲-۱۸۸۳ م.؛

نویسنده و شاعر انگلیسی. داستانهای زیادی نوشت. از جمله:
The Passionate Elopement (۱۹۱۱ م.)، *کارناوال*
(۱۹۱۲ م.)، *سیلویا اسکارلت* (۱۹۱۸ م.)، *پیشرفت پارسون*
(۱۹۲۳ م.)، *وستال فایر* (۱۹۲۷ م.)، *The Four Winds of
love* (جلد ۴، ۴۰-۱۹۳۷ م.)، *سلطان گلن* (۱۹۴۱ م.) و
غیره.

مکنزی (Mackenzie)، هنری. ۱۸۳۱-۱۷۴۵ م.؛
رمان نویس اسکاتلندی معروف به «مرد احساس» و «ادیسون
شمال». سه رمان او معروف است: *The Man of Feeling*
(مرد احساس) درباره قهرمان احساساتی که مدام در حال کامیابی
است. (۱۷۷۱ م.) *The Man of The World* (مرد جهان)،
(۱۷۷۳ م.) *Julia de Roubigne* (۱۷۷۷ م.)، *رمانی به شیوه*
ریچاردسون.

مکمانوس (Mac-Manus)، سوماس. ۱۹۶۰-
۱۸۶۹ م.؛ داستان نویس و نمایشنامه نویس ایرلندی متولد
دونگال. از آثار داستانی اوست: *Through the Turf of
Smoke* (۱۸۹۹ م.)، *داستانهای پریان دونگال* (۱۹۰۰ م.)،
The Red Poacher (۱۹۰۳ م.) و غیره.

مک اورلان (Mac Orlan) پی. یر. ۱۹۷۰-۱۸۸۲ م.؛
نویسنده فرانسوی. به سبب نوشتن داستانهای پرماجرا شهرت
داشت.

میئل (Maël) پی. یر. نام مستعار دو نفر از رمان نویسان
فرانسوی. شارل کوس، ۱۹۰۵-۱۸۶۲ م.؛ و شارل ونسان،
۱۹۲۰-۱۸۵۱ م.؛ با همکاری هم رمانهای زیادی نوشتند
همچون: *L'Alcyone* (۱۸۸۸ م.)، *Mer Bleue* (۱۸۹۰ م.)،
Bonheur Conquils (۱۸۹۶ م.)، *Fleur de France*
(۱۹۰۱ م.)، *ونسان پس از مرگ شارل کوس برای رمانهای*
خویش از اسم مستعار بهره جست.

میجر (Major)، چارلز. ۱۹۱۳-۱۸۵۶ م.؛ رمان نویس
آمریکایی متولد ایندیاناپولیس. ابتدا حقوق تحصیل کرد و سپس
به ادبیات روی آورد و رمانهایی چون: *زمانیکه شوالیه گری*
شکوفان بود (۱۸۹۸ م.)، *درونی ورون* از اهالی ها دون هال
(۱۹۰۲ م.)، *شوالیه شریفی از براندربرگ* (۱۹۰۹ م.) و غیره را
نوشت.

مالو (Malot)، هکتور هانری. ۱۹۰۷-۱۸۳۰ م.؛
رمان نویس فرانسوی. نقد نیز می نوشت. رمانهایی چون
بی خانمان، *پومپون*، *رومن کالبری* و غیره را قلم زد.

مالرو (Malraux)، آندره. ۱۹۷۶-۱۹۰۱ م.؛ رمان نویس
فرانسوی. از رمانهای معروف اوست: *Les Conquerants*
(۱۹۲۹ م.)، *وضعیت بشری* (۱۹۳۳ م.) که جایزه گنکور را ربود
و با عنوان *سرنوشت بشر* *Man's Fate* به انگلیسی ترجمه شده
است (۱۹۳۸ م.) که با عنوان *امید بشر* *Man's Hope*
به انگلیسی ترجمه شده است و غیره.

مالتس (Maltz) آلبرت. ۱۹۰۸-؛ نویسنده
آمریکایی متولد بروکلین. علاوه بر نمایشنامه‌ها و فیلمنامه‌ها

داستانهایی چون *The underground Stream* (چشمه زیرزمینی، ۱۹۴۰ م.) *The Cross and the Arrow* (۱۹۴۴ م.) نوشت.

مان (Mann)، کلاوس، ۱۹۴۹ - ۱۹۰۶ م.؛ نویسنده. فرزند توماس مان. وابسته به جناح چپ آلمان. بعدها به آمریکا رفت. از آثار اوست: *بچه پنجم* (۱۹۲۷ م.) *آلکساندر* (۱۹۲۹ م.) *سفر به آزادی* (۱۹۳۶ م.) *فراز از زندگی* (۱۹۳۹ م.) همراه دخترش اریکا آلمانی دیگر (۱۹۴۰ م.) با کمک دخترش اریکا نقطه عطف (حسب حال خویش، ۱۹۴۲ م.) *آندره ژید* (۱۹۴۳ م.)

مان (Mann)، توماس، ۱۹۵۵ - ۱۸۷۵ م.؛ نویسنده آلمانی متولد لوک در آلمان. در سال ۱۹۲۹ م. جایزه نوبل در ادبیات را بدست آورد. از آلمان در سال ۱۹۳۳ م. فرار کرد و به آمریکا رفت (۱۹۳۸ م.). رمانها و نمایشنامه های متعددی نوشت و اکثر آنها به زبان انگلیسی ترجمه شد. همچون *بادنبروکس* (۱۹۰۱ م.) *مرگ در ونیز* (۱۹۱۲ م.) *تونیکراگر* (۱۹۱۴ م.)، *باشان و من* (۱۹۲۳ م.) *کوه جادو* (۱۹۲۴ م.) *کودکان و احمقان* (۱۹۲۸ م.) *ماریو و جادوگر* (۱۹۲۹ م.) *یوسف و برادرانش* (۱۹۳۴ م.) *یوسف در مصر* (۱۹۳۸ م.) *برگشت محبوب* (۱۹۴۰ م.) و غیره.

مانن (Mannin)، اتل، ۱۹۰۰ م.؛ رمان نویس و روزنامه نگار انگلیسی متولد لندن. جزو هیأت تحریر مجله *تئاتری پلیکان* (۱۹۱۸ م.) بود. از رمانهای اوست: *مارتا* (۱۹۲۳ م.)، *Sounding Brass* (۱۹۲۵ م.)، *Crescendo* (۱۹۲۹ م.)، *Rogged Banners* (۱۹۳۱ م.) *مردان نابخردند* (۱۹۳۴ م.) *The Pure Flame* (۱۹۳۶ م.) *رزوسیلیوی* (۱۹۳۸ م.) *جولی* (۱۹۴۰ م.) و غیره.

مانسفیلد (Mansfield)، کاترین، ۱۹۲۳ - ۱۸۸۸ م.؛ نویسنده انگلیسی متولد واشنگتن، نیوزیلند. اکثر ایام خود را در ایتالیا، سوئیس و فرانسه گذراند. از مجموعه داستانهای او در *پانسسیون آلمانی* (۱۹۱۱ م.) *Prelude* (۱۹۱۸ م.) *Bliss* (۱۹۲۰ م.) *The Garden Party* (۱۹۲۲ م.)، *The Doves' nest* (لانه کبوتران، ۱۹۲۳ م.) *Something Childish* (۱۹۲۴ م.) را می توان نام برد.

مانزون (Manzon)، الساندرو فرانچسکو توماسو آتونیو، ۱۸۷۳ - ۱۷۸۵ م.؛ رمان نویس و شاعر ایتالیایی. رهبر مکتب رمانتیک ایتالیا. چندی در پاریس گذراند (۷-۱۸۰۵ م.)؛ تحت تأثیر جریانهای ادبی ولتری قرار گرفت. در شورش سال ۱۸۴۸ م. میلند شرکت جست و در سال ۱۸۶۰ م. به سناتوری دولتی منصوب شد. رمان او *I Promessi Sposi* (۲۶ - ۱۸۲۵ م.) یک داستان تاریخی از اوضاع قرن هفدهم ایتالیا بود و الگویی برای نثر جدید ایتالیا شد. رمانها و آثار دیگری هم نوشت.

مران (Maran)، رنه، ۱۹۶۰ - ۱۸۸۷ م.؛ رمان نویس آفریقایی فرانسه. در سال ۱۹۲۱ م. به سبب رمان *Batovala*

جایزه گنکور را ربود.

مارچ (March)، ویلیام (با اسم مستعار ویلیام ادوارد مارچ کمپل)، ۱۹۵۴ - ۱۸۹۴ م.؛ رمان نویس و کوتاه نویس آمریکایی. از تجارت دست کشید و به نویسندگی پرداخت. نویسنده رمانهای کمپانی کا (۱۹۳۳ م.) *تالونها* (۱۹۳۶ م.) *عینک* (۱۹۳۴ م.) و غیره.

مارگریت (Marguerite)، پل، ۱۹۱۸ - ۱۸۶۰ م.؛ رمان نویس فرانسوی. نویسنده رمانهایی چون *Tous Quatre* (۱۸۸۵ م.) *Jours a Epreuve* (۱۸۹۴ م.) *او در بین سالهای* ۱۸۹۶ م. و ۱۹۰۸ م. *با برادرش ویکتور* (۱۹۴۲ - ۱۸۶۶ م.) *به همکاری پرداخت و با کمک او چندین رمان نوشت. خود ویکتور هم بعدها مستقلا به رمان نویسی پرداخت و به آزادی زنان و انترناسیونالیسم و کمونیسم علاقه ای خاص نشان داد.*

ماریوو (Marivaux)، پی یر کارله دی شانین دی، ۱۷۶۳ - ۱۶۸۸ م.؛ رمان نویس و نمایشنامه نویس فرانسوی. پس از تحصیل حقوق به تئاتر و ادبیات روی آورد. از رمانهای برجسته او *دو رمان زیر است: La vie de Marianne* (۴۱ - ۱۷۳۱ م.) *La Paysan parvenue* (۱۷۳۵ م.)

مارمونتل (Marmontel)، ژان فرانسوا، ۱۷۹۹ - ۱۷۲۳ م.؛ رمان نویس و نمایشنامه نویس فرانسوی. از رمانهای اوست: *کنتس مارو* (۱۷۶۱ م.) *Belzaira* (۱۷۶۷ م.) *رمان فلسفی Les Incas* (رمان تاریخی).

مارکواند (Marquand)، جان فیلیپس، ۱۹۶۰ - ۱۸۹۵ م.؛ نویسنده آمریکایی متولد واشنگتن. رمان پلیسی چندی با شخصیت معروف آقای موتو از قبیل *آخرین جرج ایلی* (۱۹۳۷ م.) *برنده جایزه پولیتزر* *Wickford point* (۱۹۳۹ م.) *So little time* (۱۹۴۱ م.) *Repeni in Haste* (۱۹۴۵ م.) نوشت.

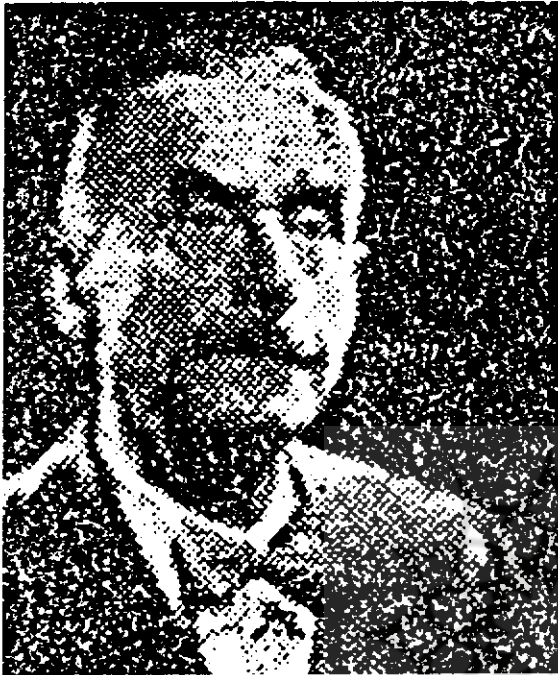
ماریوت (Marriott)، چارلز، ۱۹۵۷ - ۱۸۶۹ م.؛ رمان نویس و منتقد انگلیسی. از رمانهای اوست: *بوسه هلن* (۱۹۰۸ م.) *The Catfish* (۱۹۱۳ م.)

مارشال (Marshall)، آرچیبالد، ۱۹۳۴ - ۱۸۶۶ م. رمان نویس انگلیسی. از رمانهای اوست: *خانه مریلیس* (۱۹۰۵ م.) *گرافتونها* (۱۹۱۹ م.) *تربیت آنتونی دیر* (۱۹۲۴ م.) *مردم ساده* (۱۹۲۸ م.) *مدعیان* (۱۹۳۳ م.) و یک سلسله داستان درباره خانواده کلیتون.

مارشال (Marshall)، بروس، ۱۸۹۹ م.؛ رمان نویس اسکاتلندی. نویسنده رمانهایی چون *اصحاجز فادر* *مالاکی* (۱۹۳۱ م.) *The Uncreation Glory* (۱۹۳۵ م.) *Luckypenny* (۱۹۳۷ م.) و غیره.

مارشال (Marshall)، ادیسون، ۱۹۶۷ - ۱۸۹۴ م.؛ نویسنده آمریکایی رمانهای وسترن. جایزه یادبود او هنری راب به سبب داستان *کوتاه قلب شکارای کوچولو* (۱۹۲۱ م.) ربود. *مارتل دوزانویل* (Martel de Janville) با اسم مستعار

رمانسی از ویست دال (۱۸۹۵ م.) فلاندریها (۱۸۹۷ م.)
 چهارپیر (۱۹۰۲ م.) درویلارز (داستان پلیسی، ۱۹۱۰ م.)
 The Three Gentleman (۱۹۳۲ م.) دیلماس (۱۹۳۴ م.)
 آتش بر فراز انگلیس (۱۹۳۶ م.) و آثار دیگر.
 میسن (Mason) فرانسس وان وایک. ۱۹۷۸-۱۸۹۷ م.
 رمان نویس آمریکایی متولد بستن. رمانهای تاریخی چند و
 داستانهای پلیسی متعددی نوشت.

توماس هان

میچل (Mitchell) مارگارت. ۱۹۴۹-۱۹۰۰ م. رمان نویس
 آمریکایی متولد آتلانتا، نویسنده رمان معروف بریادرفته
 (۱۹۳۶ م.) که در سال ۱۹۳۷ م. جایزه ادبی پولیتزر را از آن
 خود کرد.

مازاتجو دو سالرنو (Masuccio di Salerno) قرن
 پانزدهم. نویسنده ایتالیایی. رمانهای چندی نوشت. منشی
 شاهزاده سالرنو بود. از آثار او معروفتر از همه Novellino
 است که از ۵۰ ناول تشکیل شده که به زبان ناپلی نوشته شده و
 منبعی اصلی برای رومنو و ژولیت شکسپیر است.

ماقورین (Maturin) چارلز رابرت. ۱۸۲۴-۱۷۸۰ م.
 رمان نویس و نمایشنامه نویس ایرلندی. رمانهای گوتیک چندی
 نوشت از قبیل: The Fatal Revenge (انتقام مهلک،
 ۱۸۰۷ م.) The wild Irish Boy (پسر وحشی ایرلندی،
 ۱۸۰۸ م.) The Milesian Chief (۱۸۱۲ م.). مورد توجه
 سروانتر اسکات قرار گرفت. بعدها رمانهای زنان (۱۸۱۸ م.)
 و ملامت آواره (۱۸۲۰ م.) و The Albigeness (۱۹۲۴ م.)
 را نوشت.

موآم (Maugham) ویلیام سامرست. ۱۹۶۵-۱۸۷۴ م.
 رمان نویس و نمایشنامه نویس انگلیسی. در هایدلبرگ تحصیل
 کرد و در پزشکی فارغ التحصیل شد ولی هرگز به طب

ژپ. ۱۹۳۲ - ۱۸۵۰ م. رمان نویس فرانسوی با آثاری چون
 Petit Bob (۱۸۸۲ م.) Autour du Marriage (۱۸۸۳ م.)
 Les Profitards (۱۸۸۶ م.) Autour du Divoree (۱۹۱۸ م.)
 و غیره.

مارتین (Martin) هلن. ۱۹۳۹ - ۱۸۶۸ م. رمان نویس
 آمریکایی متولد لانکاستر. نویسنده تعدادی رمان همچون
 Tillie, a Mennonite Maid (۱۹۰۴ م.) که بعدها تنظیم
 نمایشی شد) Sobina a story of The Amish (۱۹۰۵ م.)
 بارنابتا (۱۹۱۴ م.) بعدها با عنوان ارستوایل سوزان به صورت
 نمایشنامه تنظیم شد) Wings of Healing (۱۹۲۹ م.)
 Deliverance (۱۹۳۵ م.) و غیره.

مارتین (Martin) ویولت فلورنس با اسم مستعار مارتین
 راس. ۱۹۱۵ - ۱۸۶۵ م. رمان نویس ایرلندی متولد گالوی.
 با شوهر خود در زمینه جمع آوری و نوشتن داستانهای ایرلندی
 همکاری کرد از قبیل: شارلوت واقعی (۱۸۹۴ م.) موسیقی
 کوهستان (۱۹۱۹ م.) The Enthusiast (۱۹۲۱ م.) و
 یک سری از داستانهای ورزشی.

مارتینو (Martineau) هاریت. ۱۸۷۶-۱۸۰۲ م.
 رمان نویس انگلیسی. از کودکی ناشنوا بود. بعدها در زمینه
 اقتصادیات و علوم وابسته بدان موفقیتهایی کسب کرد و در لندن
 مقیم شد و مشاور وزرای کابینه گردید. از آمریکا دیدن کرد. دو
 رمان نوشت به نامهای Deerbrook (دیربروک، ۱۸۳۹ م.) و
 The Hour and the Man (۱۸۴۰ م.) و داستانهایی هم
 برای کودکان و نوجوانان قلم زد.

مارتینس (Martinez) سیررا. ۱۸۸۳ م.
 رمان نویس و نمایشنامه نویس اسپانیولی. رمانهای متعددی
 نوشت و از میان آنها به رمانهای زیر می توان اشاره کرد:
 Sol de la Trade (۱۹۰۴ م.)، Tu Eres la Paz (۱۹۰۷ م.)

مارتین (Martyn) ویندم. ۱۸۷۵ م. نویسنده
 انگلیسی. در آمریکا مقیم شد (۱۹۰۴ م.). پیشتر به
 نوشتن داستانهای پلیسی پرداخت از قبیل: آنتونی ترنت، آقای
 جرم (۱۹۱۸ م.). آنتونی ترنت، انتقام گیر (۱۹۲۷ م.)
 Murder Walks The Deck (۱۹۳۸ م.) و غیره.

ماسفیلد (Masfield) جان. ۱۹۶۷-۱۸۷۸ م.
 داستان نویس و نمایشنامه نویس انگلیسی. متولد لدباری. در
 سیزده سالگی در روی دریا کار کرد (۱۸۹۱ م.) و بعدها در
 لندن مقیم شد و به نویسندگی پرداخت. (از حدود ۱۸۹۸ به
 بعد). از مهمترین آثار او هستند: A Mainsail Haul
 (داستانهایی درباره دریا، ۱۹۰۵ م.) کاپیتان مارگارت
 (رمانس، ۱۹۰۸ م.) ساردهارکر (۱۹۲۴ م.) از داستانهای
 ماجراجویانه) Dead Ned (۱۹۳۸ م.) Live and Kicking
 Ned (۱۹۳۹ م.) و غیره.

میسن (Mason) آلفرد ادوارد وودلی. ۱۹۴۸-۱۸۶۵ م.
 رمان نویس و نمایشنامه نویس انگلیسی. از رمانهای اوست:

نپرداخت. از رمانهای اوست: Mrs Craddock (۱۹۰۲ م.)، Of Human Bondage (۱۹۱۵ م.) ماه و شش پنی (۱۹۱۹ م.) On a chinese Screen (۱۹۲۲ م.) Cakes and Ale (۱۹۳۰ م.) اول شخص مفرد (۱۹۳۱ م.) تشارتر (۱۹۳۷ م.) ساعت قبل از سپیده دم (۱۹۴۲ م.) لیه تیغ (۱۹۴۴ م.) مجموعه داستانهای هم نوشت از قبیل: باران (۱۹۳۲ م.) و چندین نمایشنامه.

موپاسان (Maupassant) گسی دو (اسم واقعی او هانری رنه آلبیگرگی دو). ۱۸۹۳-۱۸۵۰ م.؛ کوتاه نویس فرانسوی که رمانهایی هم قلم زد. تحت حمایت فلوییر بود. با مجموعه داستان Boule de Sulf (۱۸۸۰ م.) نظرها را جلب کرد و سپس داستانهای کوتاه دیگری نوشت که موقعیت او را به عنوان کوتاه نویس توانایی تثبیت کرد. از مجموعه داستانهای اوست: La Maison Tellier (۱۸۸۱ م.) Mademoiselle Fifi (۱۸۸۳ م.) Contes de la Becasse (۱۸۸۳ م.) Les Sœurs Rondoll (۱۸۸۴ م.) Contes et Nouvelles (۱۸۸۵ م.) از رمانهای اوست: Une vie (۱۸۸۳ م.) Bel - Ami (۱۸۸۵ م.) Mont Oriol (۱۸۸۷ م.) Pierre et Jean (۱۸۸۷ م.) Le Horla (۱۸۸۷ م.) Notre Fort Comme la Mort (۱۸۸۹ م.) Cœur (۱۸۹۰ م.) و غیره.

موریاک (Mauriac) فرانسوا. ۱۹۷۰-۱۸۸۵ م.؛ نویسنده فرانسوی. شعر می سرود و نمایشنامه می نوشت. به رمان نویسی روی آورد و رمانهای زیر را نوشت: La Balser au Lepreux (۱۹۲۲ م.) Genitrix (۱۹۲۴ م.) Le Noeud de Viperes (۱۹۳۲ م.)، La Pharisienne (۱۹۴۱ م.) L'Agneau (۱۹۵۴ م.). موریاک در سال ۱۹۵۲ م. جایزه ادبی نوبل را از آن خود کرد.

موروا (Maurois) آندره. ۱۹۶۷-۱۸۸۵ م.؛ نویسنده فرانسوی. در جنگ اول جهانی شرکت جست. از آثار او هستند: Les Silences du Colonel Bramble (۱۹۱۸ م.) Les Discours du Docteur O'Grady (۱۹۲۱ م.) Ariel ou La Viede Shelley (۱۹۲۳ م.) Le Pesour d'Ames (۱۹۳۱ م.) و آثاری درباره تورگنیف، ولتر (۱۹۳۲ م.) دیکنز (۱۹۳۴ م.) شاتوبریان (۱۹۳۸ م.) نوشت. ماکسول (Maxwell) ویلیام باینگتن. ۱۹۳۸-۱۸۶۶ م.؛ رمان نویس انگلیسی. با درجه سروانی در جنگ اول جهانی شرکت جست. بعدها به نویسندگی روی آورد و رمانهای زیر را نوشت: Vivien (۱۹۰۵ م.) The Rest Cure (۱۹۱۰ م.) In Cotton Wool (۱۹۱۲ م.) درمانی برای گناه (۱۹۲۰ م.) گابریل (۱۹۲۶ م.) This is my Man (مرد من اینه، ۱۹۳۳ م.) Jacob's Ladder (۱۹۳۷ م.) و غیره.

ماکسول (Maxwell) ویلیام هامیلتن. ۱۸۵۰-۱۷۹۲ م.؛ رمان نویس ایرلندی. از خانواده ماکسولهای اسکاتلند بود. نخستین مکتب داستان نویسی نظامی را پی نهاد. نویسنده آثاری

چون: اوهارا (۱۸۲۵ م.) داستانهایی از واترلو (۱۸۲۹ م.) زندگی دوک ولینگتن (۴۱-۱۸۳۹ م.).

مین (Mayne) اتل کالبرن. در گذشته در ۱۹۴۱ م.؛ نویسنده انگلیسی. به داستان نویسی و رمان نویسی روی آورد. از آثار اوست: The Clearer Vision (داستانهای کوتاه، ۱۸۹۸ م.) جسی واندلور (رمان) مرد نابینا (داستانهای کوتاه) Inner Circle (۱۹۲۵ م.). زندگینامه هم نوشت (بایرون) و دست به نقد ادبی هم زد و از آلمانی به انگلیسی هم آثاری ترجمه کرد.

میرس (Meersch) ماگرس واندرا. ۱۹۵۱-۱۹۰۷ م.؛ نویسنده فرانسوی فلاندری تبار. در سال ۱۹۳۶ م. به سبب نوشتن رمان Hath Not The Potter جایزه گنکور را از آن خود کرد.

ملویل (Melville) هرمان. ۱۸۹۱-۱۸۱۹ م.؛ رمان نویس آمریکایی متولد نیویورک سیتی. از نوجوانی به دریا رفت و چندی را در بین بومیان جزیره ای بسر برد. به استرالیا فرار کرد و بعدها وارد نیروی دریایی آمریکا شد و در بستان مقیم گشت (۱۸۴۴ م.). به نویسندگی پرداخت و داستانهایی بر مبنای تجارب خود نوشت. از جمله: Typee (۱۸۴۶ م.) Omoo (۱۸۴۷ م.) Mardi (۱۸۴۹ م.) Redburn (۱۸۴۹ م.) زاکت سفید (۱۸۵۰ م.) موی دیک (۱۸۵۱ م.) که امروزه جزو آثار کلاسیک محسوب است) پی پیر (۱۸۵۲ م.) اسرائیل پاتر (۱۸۵۵ م.) داستانهای پیاپی (۱۸۵۶ م.). ملویل علاوه بر رمان، سه جلد شعر هم منتشر ساخت.

مردیث (Meredith) جرج. ۱۹۰۹-۱۸۲۸ م.؛ رمان نویس و شاعر انگلیسی متولد پورتسموت. به روزنامه نگاری پرداخت و با چندین روزنامه همکاری کرد. با گروه پره رافائلیت ها دوستی بهم زد و با سویتیرن آشنا شد. رمانهای مسلسلی منتشر ساخت. از بهترین رمانهای او می توان از The Ordeal of The shaving of shagpat (۱۸۵۶ م.) Richard feverel (۱۸۵۹ م.) ایوان هارینگتن (۱۸۶۱ م.) امیلیادر انگلیس (۱۸۶۴ م.) بعد با عنوان ساندرابلونی منتشر شد) ویتوریا (۱۸۶۷ م.) رودا فلمینگ (۱۸۶۵ م.) ماجراهای هاری ریچموند (۱۸۷۱ م.) و غیره.

مریمه (Merimee) پراسپر. ۱۸۷۰-۱۸۰۳ م.؛ نویسنده فرانسوی. در ابتدا بازرس کل آثار تاریخی فرانسه شد (۱۸۴۱ م.) و سپس سناتور (۱۸۵۳ م.). از آثار اوست: تاریخچه شارل نهم (رمان تاریخی، ۱۸۲۹ م.) کولومبا (رمان، ۱۸۴۰ م.) Arsene Guillot (رمان، ۱۸۴۴ م.) کارمن (رمان، ۱۸۴۵ م.) L'Abbe Aubain (رمان، ۱۸۴۶ م.) مریمه داستانهای کوتاه متعددی هم نوشت. او را از بنیانگذاران داستان کوتاه فرانسه می دانند.

مریک (Merrick) لئونارد. ۱۹۳۹-۱۸۶۴ م.؛ رمان نویس و نمایشنامه نویس انگلیسی. پس از اینکه دو سال در صحنه تئاتر به تجربه پرداخت به نویسندگی روی آورد. رمانهایی

جون سینتیا، دختری از خانواده فلیستاین (۲ جلد، ۱۸۹۶ م.)
The worldlings (۱۸۹۸ م.)
 کتراد در جستجوی جوانی خویش (۱۹۰۳ م.)
 هنگامیکه پاریس خندید (۱۹۱۸ م.) واقعت را به تو خواهم
 گفت (۱۹۲۲ م.) را نوشت. چندین نمایشنامه هم قلم زد.
 سی یرفورستر (Meyer-Förster) ویلهلم.
 ۱۸۶۲-۱۹۳۴ م.؛ رمان نویس و نمایشنامه نویس آلمانی. در
 سال ۱۹۰۴ م. نابینا شد. داستانها و رمانهای او عبارتند از: الدنا
 (۱۸۹۶ م.) دربی (۱۸۹۷ م.) هایندشتام (۱۸۹۸ م.) سوردسن
 (۱۹۰۲ م.) و غیره.
 میکائیلیس (Michaelis) سونوس. ۱۸۶۵-۱۹۳۲ م.؛
 نویسنده دانمارکی متولد اودنز از پدر و مادر آلمانی. در کپنهاگ
 تحصیل کرد. اشعاری سرود و داستانها و رمانهایی نوشت
 همچون آبلو (رمان تاریخی، ۱۸۹۲ م.)، (۱۸۱۲ م.) و خواب
 ابدی (رمانهای تاریخی درباره ناپلئون، ۱۹۱۲ م.).
 میلر (Miller) آلیس. ۱۸۷۴-۱۹۴۲ م.؛ رمان نویس
 آمریکایی متولد نیویورک سیتی. از رمانهای اوست: **The**
Modern Obstacle (۱۹۰۳ م.) **Are women people?**
The Charm School (۱۹۱۹ م.) **The**
Spring board (۱۹۲۷ م.) و غیره.
 میللر (Miller) یهان مارتین. ۱۸۱۴-۱۷۵۰ م.؛
 رمان نویس و شاعر غنایی آلمانی، متولد آلم. از آثار اوست:
Siegwart, eine klostergeschichte (۲ جلد که به تقلید
 از آلام ورتر جوان گوته نوشت).
 میلین (Millin) ساراگرتود. ۱۸۸۹-۱۹۶۸ م.؛ نویسنده
 آفریقای جنوبی. داستانها و رمانهای متعددی نوشت از جمله:
Rhodes, A Life (۱۹۳۳ م.) **General Smuts** (۱۹۳۶ م.)
 و رمان رودخانه سیاه (۱۹۲۰ م.).
 میلن (Miln) لوتیز. ۱۸۶۴-۱۹۳۳ م.؛ نویسنده آمریکایی
 متولد کلومب در ایلی نوئیز. در سال ۱۸۸۸ م. از چین دیدن کرد
 و به زندگی چینی علاقمند شد. داستانها و رمانهایی درباره چین
 و زندگی چینیان نوشت همچون **The Feast of the lanterns**
 (۱۹۲۰ م.) در یک باغ شانتونگ (۱۹۲۴ م.) روح
 چین (مجموعه داستان، ۱۹۲۵ م.) در پکن اتفاق افتاد
 (۱۹۲۶ م.) فلوتهای شانگهای (۱۹۲۸ م.) برونج (۱۹۳۰ م.)
 دروپنگ وی (۱۹۳۳ م.).
 میتفورد (Mitford) ماری راسل. ۱۸۸۵-۱۷۸۷ م.؛
 رمان نویس و نمایشنامه نویس انگلیسی. در ده سالگی ۲۰ هزار
 پوند در یک لاتاری برد. به روزنامه نگاری پرداخت. مجموعه
 طرحهایی به نام روستای ما (۵ جلد، ۳۲-۱۸۲۴ م.) در
 روزنامه ها نوشت. رمانهایی چون بلفورد رجیس (۱۸۳۵ م.)
 آرتن (۱۸۵۴ م.) را قلم زد.
 مولنار (Molnar) فرنک. ۱۸۷۸-۱۹۵۲ م.؛ رمان نویس
 و نمایشنامه نویس هنگری. داستان کوتاه هم می نوشت. در
 بوداپست تولد یافت. در جنگ به جبهه آلمان و اطریش پیوست

(۱۸-۱۹۱۴ م.) و در سال ۱۹۴۰ م. به آمریکا رفت. داستانهای
 کوتاه و رمانهای گوناگونی نوشت از جمله: **A Derelict**
Boat (۱۹۰۱ م.) بچه های پل استریت (۱۹۰۷ م.). بیشتر
 فعالیتهای خود را در زمینه نمایشنامه نویسی متمرکز ساخت.
 مونتهپان (Montepin) خاویه دو. ۱۸۲۳-۱۹۰۲ م.؛
 رمان نویس و نمایشنامه نویس فرانسوی. رمانهای عامیانه و
 مردمی چندی نوشت همچون: **Les Chevallier du**
Lansquenet (۱۸۴۷ م.) **Les viveurs du province**
 (۱۸۶۰ م.) **La Sorciere Blonde** (۱۸۷۶ م.) و غیره.
 مور (Moore) فرانک فرانکفورت. ۱۸۵۵-۱۹۳۱ م.؛
 رمان نویس و شاعر انگلیسی، متولد ایرلند. روزنامه نگار بود.
 رمانهایی در باب زندگی ایرلندیان نوشت. بیشتر رمانهای او را
 شخصیتهای احساساتی تشکیل می دادند. از رمانهای اوست:
 سیلور سیکل (۱۸۹۰ م.) آنها را به عشق بخوان (۱۸۹۵ م.)
 سودای روح (۱۸۹۵ م.) میس دیبل هنرمند (۱۹۰۶ م.)
Fanny's First Norel (نخستین رمان فنی، ۱۹۱۳ م.) دست
 و دشنه (۱۹۲۸ م.) و غیره.
 مور (Moore) جرج. ۱۸۵۲-۱۹۳۳ م.؛ رمان نویس
 ایرلندی. در مدرسه کاتولیک رومی تحصیل کرد. در هیجده
 سالگی به تحصیل هنر در پاریس پرداخت و به گروه هنرمندانی
 چون مانه، دگا، رنوار، مونه پیوست. از قلم مو دست کشید و
 به شعر روی آورد و از گوته، بودلر، مالر، ورنل تأثیر
 پذیرفت. بعدها به رمان نویسی پرداخت و عشق جدید
A Mummer's Wife (۱۸۸۳ م.) را نوشت و
 تأثیرپذیری خود را از فلور و زولا به ثبوت رسانید و خود را از
 ضوابط داستان نویسی دوره ویکتوریای انگلیس رها ساخت. در
 دهه ۱۸۹۰ م. رمانهای موفقی نوشت و به رئالیسم از نوع
 رئالیسم فیلدینگ برگشت. با رمان استروارتز (۱۸۹۴ م.) به
 شهرت بیشتری رسید و با رمانهای **evelyn Innes** (۱۸۹۸ م.)
 و خواهر ترزا (۱۹۰۱ م.) کار خود را ادامه داد. در نقد هنری
 خویش به نقد نقاشان امپرسیونیست پرداخت. در سال ۱۹۰۱ م.
 به ایرلند برگشت و در کنار شعرایی چون پیتس و ادوارد
 مارتین قرار گرفت. رمان دریاچه (۱۹۰۵ م.) و داستانهای کوتاه
The Untilled Field (۱۹۰۳ م.) را نوشت که صحنه آنها در
 بروک کریث (داستان عیسی، ۱۹۱۶ م.) را نوشت. بعدها
 نخستین رمان خود عشق جدید را بازنویسی کرد و اسم آنرا لویس
 سیمور و چند زن گذاشت (۱۹۱۷ م.). آخرین داستان او
Daphnis and Chloe (۱۹۲۴ م.) و **Ullick and Saracha**
 نام داشت که داستانی از ایرلند در زمان قرون وسطا بود.
 موران (Morand) پل. ۱۸۸۸ م.؛ نویسنده فرانسوی.
 به سبب داستانها و رمانهای پس از جنگ خویش شهرت دارد
 همچون: **Quvert la Nult** (۱۹۲۲ م.) **Ferme la Nult**
 (۱۹۲۵ م.) و غیره.
 موراوایا (Moravia) آلبرتو. ۱۹۰۷ م.؛ نویسنده

ایتالیائی وابسته به مکتب رئالیسم پس از جنگ دوم جهانی. از رمانهای اوست: زن رُمی (۱۹۴۷ م.). *The Conformist* (۱۹۵۱ م.). دوزن (۱۹۵۷ م.). دو (۱۹۷۲ م.) و غیره.

مُرداونت (Mordaunt) (الینور. ۱۸۷۷-۱۹۴۲ م.): رمان نویس و کوتاه‌نویس انگلیسی. دور دنیا را گشت و یادداشت‌های خود را در روزنامه‌ها منتشر ساخت. از آثار اوست: باغ خشنودی، کشتی سولاس، شهرت (۱۹۲۳ م.). داستانهای کفش و جوراب (۱۹۲۶ م.). پدر و دختر (۱۹۲۸ م.). دایره کامل (۱۹۳۱ م.). خانواده (۱۹۳۴ م.). وای بر دنیا (۱۹۳۸ م.). گل‌های سرخ در دسامبر (۱۹۳۹ م.).

مُرگان (Morgan) چارلز لانگ بریج. ۱۸۹۴-۱۹۵۸ م.: رمان نویس و منتقد انگلیسی. در روزنامه تایمز لندن به نقدنویسی پرداخت (از سال ۱۹۲۱ م.). از آثار اوست: *The Gunroom* (۱۹۱۹ م.). نام من لژیون است (۱۹۲۵ م.). چهره در آئینه (۱۹۲۹ م.). *The Fountain* (۱۹۳۲ م.). برنده جایزه هاوورن (*Sparkenbroke* ۱۹۳۶ م.). *The Voyage* (۱۹۴۰ م.). خانه خالی (۱۹۴۱ م.).

موریچ (Moricz) زیگموند. ۱۸۷۹-۱۹۴۲ م.: رمان نویس و نمایشنامه‌نویس مجارستانی. رمانهای او بیشتر درباره زندگی روستائیان هنگری است. مشعل، وفادار به مرگ از داستانهای اوست.

مُریسُن (Morrison) آرتور. ۱۸۶۳-۱۹۴۵ م.: رمان نویس و روزنامه‌نگار انگلیسی. نویسنده داستانهای مین استریس (۱۸۹۴ م.). کودکی از جاگو (۱۸۹۶ م.). چشم سبز گونا (۱۹۰۴ م.) و یک سلسله از داستانهای پلیسی با شخصیتی به نام مارتین هویت.

مورو (Morrow) آنوره. ۱۸۸۰-۱۹۴۰ م.: رمان نویس آمریکایی متولد اوتوموا در ایالت آیووا. از آثار اوست: قلب بیابان (۱۹۱۳ م.). باید پیشروی کرد (۱۹۲۵ م.). با مالیس به سوی هیچ (۱۹۲۸ م.). ماری تاد لینکلن (۱۹۲۸ م.). دختر دیو (۱۹۳۹ م.).

مورتون (Morton) گی مین وارینگ. ۱۸۹۶-۱۹۶۸ م.: رمان نویس و نمایشنامه‌نویس انگلیسی. داستانها و نمایشنامه‌های مختلفی نوشت از جمله: زن به زن (۱۹۲۴ م.). جرعه الهی (۱۹۲۶ م.). غبار عظیم (۱۹۳۲ م.). فرشته (۱۹۳۴ م.) و غیره.

مورتون (Morton) جان بینگم. ۱۸۹۳ م.: داستان‌نویس و روزنامه‌نگار انگلیسی. در جنگ اول جهانی شرکت کرد. از داستانهای اوست: *Tally Ho* (۱۹۲۲ م.). *Mr. Thake* (۱۹۲۹ م.). *Who's who in the zoo* (۱۹۳۳ م.). پیرنه‌ای (۱۹۳۸ م.). *Saint Just* (۱۹۳۹ م.) و غیره.

موزلی (Moselly) امیل. ۱۸۷۰-۱۹۱۸ م.: نویسنده فرانسوی که بیشتر به رمان‌نویسی پرداخت. از جمله رمانهای او می‌توان به *Terres Lorraines* (۱۹۰۷ م.) اشاره کرد که

جایزه گنکور را بود.

موزن (Mosen) یولیوس. ۱۸۰۳-۱۸۶۷ م.: رمان‌نویس و شاعر آلمانی. در درسدن به وکالت پرداخت. رمان معروف او کنگره ور ونا (۲ جلد، ۱۸۴۲ م.) بود. وی چندین نمایشنامه هم نوشت.

مولیه (Mouille) شارل. ۱۸۹۰-۱۸۹۰ م.: رمان‌نویس فرانسوی. در سال ۱۹۲۴ م. به سبب سه اثرش جایزه گنکور را ربود. این سه اثر عبارت بودند از: *Le Chevreuille* (رمان) *Purgatoire* (خاطرات او از ایام محبس در آلمان) و *Athenee* (ترجمه از یونانی)

مولر (Muller) اوتو. ۱۸۹۴-۱۸۱۶ م.: رمان‌نویس و روزنامه‌نگار آلمانی. از رمانهای اوست: شارلوت آکرمان (۱۸۵۴ م.). *Eckhof und seine schuler* (۲ جلد، ۱۸۶۳ م.). پروفیسور هایدلبرگ (۳ جلد، ۱۸۷۰ م.) و غیره.

مونرو (Munro) هکتور هوگ. ۱۹۱۶-۱۸۷۰ م.: نویسنده و رمان‌نویس انگلیسی متولد برمه. در آغاز با نام ساسکی برای روزنامه‌ها طنز می‌نوشت. مجموعه داستانهای خود را با عنوان *Reginald* در سال ۱۹۰۴ م. *Reginald in Russia* در سال ۱۹۱۰ م. منتشر ساخت. بدنبال آن تاریخچه‌های کیلویس (۱۹۲۴ م.) و رمانهای *The unbearable Bassington* (۱۹۱۲ م.) و *When Willam came* (۱۹۱۳ م.) را نوشت. او در فرانسه کشته شد.

مونرو (Munro) نیل. ۱۹۳۰-۱۸۶۴ م.: رمان‌نویس و روزنامه‌نگار اسکاتلندی. منتقد هنر و ادبیات در گلدسکونیزو سردبیر همین نشریه. با رمان *The Last Pibroch* (۱۸۹۶ م.) و *John Splendid* (۱۸۹۸ م.) نویسندگی را شروع کرد و از داستانهای تاریخی و رمانتیک به داستانهای واقعی در جامعه جدید برگشت و رمان *Bud* (۱۹۰۷ م.) و چندین رمان طنزآمیز را نوشت.

موراساکی شی کی بو. نویسنده ژاپنی در قرن یازدهم میلادی. نویسنده گنجی موناگاتاری و یا داستان گنجی.

مورفری (Murfree) ماری نوتی. ۱۹۲۲-۱۸۵۰ م.: رمان‌نویس آمریکایی. با نوشتن داستانهای کوتاه در نشریه آتلانتیک ماننلی (از سال ۱۸۷۸ م.) در کوتاه‌نویسی شهرت یافت و سپس در سال ۱۸۸۴ م. کتاب در کوههای تنسی را نوشت. از رمانهای اوست: در جانی که جنگ اتفاق افتاد (۱۸۸۴ م.). *Down The Ravine* (۱۸۸۵ م.). *The Juggler* (۱۸۹۷ م.). *The Storm Centre* (۱۹۰۵ م.). *The wind Fall* (۱۹۰۷ م.). *The ordeal* (۱۹۱۲ م.) و غیره.

موزائوس (Musaus) یُهان کارل انگست. ۱۷۸۷-۱۷۳۵ م.: نویسنده آلمانی که رمانهای طنزآمیز می‌نوشت مثل *Grandison der Zweite* (۳ جلد، ۱۷۶۰-۶۲ م.) و داستان طنزآمیز و مضحک *Volksmarchen der Deutschen* (۵ جلد، ۱۷۸۲-۸۶ م.) و داستانهای دیگر.